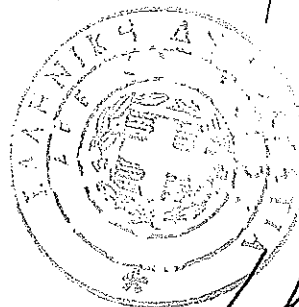

Γ.Β

Κορομύ

Αριθμός 120/2021

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Καλού, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Κωστούλα Φλουρή - Χαλεβίδου, Μαρία Τζανακάκη, Αικατερίνη Βλάχου και Ευστάθιο Νίκα, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 2 Οκτωβρίου 2020, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: [Redacted] του [Redacted], κατοίκου [Redacted] Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ελένη Κονομόδη με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[Redacted]», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[Redacted]», 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[Redacted]», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[Redacted]», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[Redacted]» και ήδη «[Redacted]».

Ανώνυμη Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «...» και κατά συνέπεια της «...» και 5) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «...», που εδρεύει στο Λονδίνο του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα και εκπροσωπείται νόμιμα, εκ των οποίων η 4η εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της ... με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και ο οποίος, στην ως άνω από 25-9-2020 δήλωση, καθώς και με τις κατατεθείσες προτάσεις του δήλωσε την ως άνω μεταβολή της αναιρεσίβλητης εταιρείας, ενώ οι 1η, 2η, 3η και 5η δεν παραστάθηκαν.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από ... 2012 αίτηση του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Χαλανδρίου. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: ... οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και ... του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 25-1-2019 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Αικατερίνη Βλάχου, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκαν μόνο ο αναιρεσειών και η 4η των αναιρεσιβλήτων όπως σημειώνεται πιο πάνω.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις 5802Ε', 5798Ε', 5805Ε' και 5807Ε'/2-8-2019 εκθέσεις επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Κατίνας Δανίκα, που επικαλείται και προσκομίζει νόμιμα ο αναιρεσειών - οφειλέτης, ο οποίος επισπεύδει τη συζήτηση της υπόθεσης, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης από 25-1-2019 (αριθμ. εκθ. καταθ.

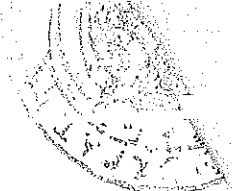
ΣΚΕΦΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια
[Signature]

[Signature]

[Signature]

7/2019) αίτησης αναίρεσης, με την κάτω από αυτή πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη σημερινή δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις πρώτη, δεύτερη, τρίτη και πέμπτη (υπό τις αναγραφόμενες ιδιότητές τους) από τις αναιρεσίβλητες-πιστώτριες του αναιρεσειόντος, που έλαβαν μέρος στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια δίκη, κατ' άρθρα 769 εδάφ. β' και 762 ΚΠολΔ, οι οποίες και δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο, ούτε κατέθεσαν έγγραφη δήλωση, σύμφωνα με τα άρθρα 242 παρ.2 και 573 παρ.1 ΚΠολΔ. Κατά συνέπεια, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση παρά την απουσία τους (άρθρ. 576 παρ.2 του ΚΠολΔ).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 εδ. β' του ν. 3869/2010 ("Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων..."), που δεν έχει θιγεί, κατά το σημείο αυτό, από τα άρθρα 12 παρ. 1 του ν. 4161/2013 και 1 παρ. 4 της υποπαραγράφου Α.4 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015, ο οφειλέτης υποχρεούται να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση, για την οποία ισχύει η παράγραφος 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997, για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β' της προηγούμενης παραγράφου που αφορούν, μεταξύ άλλων, τόσο την κατάσταση της περιουσίας του όσο και τα εισοδήματα από κάθε πηγή του ίδιου και του συζύγου του. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 εδ. α' και β' του ίδιου νόμου, ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να υποβάλει ειλικρινή δήλωση για τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματά του, τόσο κατά τη διαδικασία που αρχίζει με την υποβολή της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 όσο και κατά την περίοδο ρύθμισης των οφειλών. Η παράβαση των υποχρεώσεων αυτών, εφόσον έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια,

έχει ως συνέπεια, με την επιφύλαξη τυχόν ποινικής ευθύνης, την απόρριψη του αιτήματος για ρύθμιση οφειλών με απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 8 ή την έκπτωση από τη ρύθμιση οφειλών και την απαλλαγή που έχει ήδη αποφασιστεί και μέχρι 2 έτη μετά την επέλευσή της, ενώ νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο 2 ετών από την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης ή την τελεσιδικία της απόφασης για την έκπτωση. Την παράβαση αυτή μπορεί να επικαλεστεί οποιοσδήποτε πιστωτής μέσα σε ένα έτος από τη στιγμή που πληροφορήθηκε τη διάσταση της πραγματικής κατάστασης του οφειλέτη σε σχέση με εκείνη που δηλώθηκε. Μολονότι ο νόμος κάνει λόγο για "αίτηση" του πιστωτή, είναι δεδομένο ότι, αν βρίσκεται σε εκκρεμότητα η αίτηση του άρθρου 4, ο ισχυρισμός αυτός μπορεί να προβληθεί κατ' ένσταση μέχρι την περάτωση της συζήτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρ. 745 του ΚΠολΔ). Ειδικότερα, παραβίαση του καθήκοντος ειλικρίνειας υπάρχει αν ο οφειλέτης, από δόλο ή βαριά αμέλεια, αποκρύπτει εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχονται ή περιουσιακά στοιχεία κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εμφανίζεται μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων και έτσι να επιτύχει παράνομα μειωμένη ικανοποίηση των πιστωτών του, εκτός βέβαια αν η παράλειψη αυτή είναι εντελώς ασήμαντη και επουσιώδης. Ως δόλος νοείται η εκ μέρους του δράστη πρόβλεψη και αποδοχή του παράνομου αποτελέσματος ορισμένης συμπεριφοράς, την οποία αυτός επιχειρεί, αν και γνωρίζει τα περιστατικά που την καθιστούν παράνομη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση με δόλο ενεργεί ο οφειλέτης, όταν, εν γνώσει του, υποβάλει ψευδή δήλωση που δεν ανταποκρίνεται δηλαδή στην αλήθεια, χωρίς να χρειάζεται κάποιο πρόσθετο στοιχείο, ενώ ως βαριά χαρακτηρίζεται η αμέλεια, όταν η απόκλιση από το μέτρο συμπεριφοράς του μέσου συνετού και επιμελούς ανθρώπου είναι ασυνήθης και ιδιαίτερα μεγάλη. Η

ΠΡΕΣΒΗΤΗΡΙΟ
Η Εισαγγελέα
Α.Π.Π.

κρίση για το χαρακτήρα της αμέλειας ως βαριάς είναι θέμα αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών από το δικαστήριο. Για να επέλθουν σε βάρος του οφειλέτη οι οριζόμενες στον νόμο πιο πάνω δυσμενείς κυρώσεις δεν απαιτείται με τη συμπεριφορά αυτή του οφειλέτη να έχει μειωθεί (βλαβεί) η ικανοποίηση των πιστωτών. Αρκεί ότι οι εσφαλμένες ή ατελείς δηλώσεις του οφειλέτη είναι πρόσφορες να μειώσουν (ζημιώσουν) την ικανοποίηση των πιστωτών. Όταν όμως οι παραβάσεις του οφειλέτη είναι εντελώς επουσιώδεις, δεν δικαιολογείται η προβλεπόμενη στο νόμο παραπάνω αντιμετώπιση. Επίσης, δεν χρειάζεται να αναφέρονται στην αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου τα ποσά που είχαν εισπραχθεί κατά το παρελθόν στο βαθμό που αυτά, κατά την υποβολή της αίτησης, έχουν πλέον αναλωθεί προς κάλυψη αναγκών του οφειλέτη ή για εξόφληση οφειλών του, αφού έχουν παύσει να αποτελούν περιουσία του. Ο οφειλέτης πάντως πρέπει να αναφέρει και τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία, κατά τη δική του υποκειμενική εκτίμηση, μπορεί να είναι και χωρίς αξία ή και χωρίς πιθανότητα ρευστοποίησης ή είσπραξης, καθώς ο μόνος αρμόδιος να ενημερωθεί γι' αυτά και να τα αξιολογήσει είναι ο δικαστής. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και με τις υπόλοιπες του ν. 3869/2010, προκύπτει ότι όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται και ρυθμίζονται από τον νόμο αυτόν αποβλέπουν στο να διευκολύνουν τον έντιμο και καλόπιστο οφειλέτη, ο οποίος περιήλθε, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης των οφειλών του. Σε κάθε πάντως περίπτωση, ένας ανειλικρινής σε κρίσιμα ζητήματα οφειλέτης (περιουσιακή κατάσταση - εισοδήματα) δεν κρίνεται άξιος να τύχει της ευνοϊκής μεταχείρισης του νόμου (ΑΠ 1397/2019, ΑΠ 1206/2018, ΑΠ 636/2017).

Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 560 αριθμ. 6 του ΚΠολΔ κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των

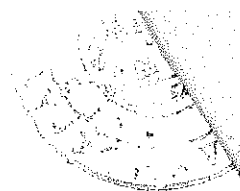
αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από τη διάταξη αυτή, που αποτελεί, όπως και εκείνη του άρθρου 559 αριθμ. 19 του ίδιου Κώδικα, κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος από αυτή λόγος αναίρεσης ιδρύεται όταν στην ελάχισσα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας) ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή του (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία). Το κατά νόμο αναγκαίο περιεχόμενο της ελάχισσων προτάσεων προσδιορίζεται από τον εκάστοτε εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, του οποίου το πραγματικό πρέπει να καλύπτεται πλήρως από τις παραδοχές της απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα και να μην καταλείπονται αμβιβολίες (ΑΠ 1384/2018, ΑΠ 1206/2018).

Στην προκείμενη περίπτωση, από την προσβαλλόμενη απόφαση και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, που παραδεκτά επισκοπούνται (άρθρο 561 παρ. 2 του ΚΠολΔ), προκύπτει ότι ο αναιρεσείων άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου την από 30-1-2012 (αριθμ. εκθ. καταθ. 30-1-2012) αίτησή του, κατ' άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, για τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τις αναιρεσίβλητες και την υπαγωγή του στο παραπάνω νόμο, με εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας του και των λοιπών περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που

ΛΕΩΦΩΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέας
ΑΠΟΚΛΩΝ

υπέβαλε και την περιγραφόμενη σ' αυτή περιουσιακή κατάσταση του ίδιου και της συζύγου του. Με τις προτάσεις του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου διόρθωσε και συμπλήρωσε την αίτησή του ως προς το ύψος της μηνιαίας σύνταξής του και τα περιουσιακά στοιχεία (ακίνητο, αυτοκίνητο) της συζύγου του, ενώ διευκρίνισε ότι από το τέλος του έτους 2011 έπαυσε να εκμισθώνει την οικία του στο Φενεό Κορινθίας, από την οποία έως το Δεκέμβριο του έτους 2011 εισέπραττε μηνιαίο μίσθωμα 150 ευρώ. Το Ειρηνοδικείο Χαλανδρίου, με την /2014 απόφασή του, αφού απέρριψε την ένσταση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας «...», που ως ειδική διάδοχος της τραπεζικής εταιρείας «...» παρενέβη στη δίκη, περί ανειλικρινούς δήλωσης του αιτούντος ως προς τα εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, δέχτηκε την αίτηση, ρύθμισε τα χρέη του αιτούντος και εξαίρεσε από τη ρευστοποίηση την κύρια κατοικία του με την καταβολή, για τη διάσωσή της, των δόσεων που αναφέρονται σ' αυτή. Κατ' αυτής της απόφασης η ως άνω παρεμβαίνουσα άσκησε έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλομένη, /2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την τελευταία απόφαση έγινε δεκτή η ένσταση της εκκαλούσας περί ανειλικρινούς δήλωσης του αιτούντος, οφειλόμενης σε βαριά αμέλεια, εξαφανίστηκε η πρωτόδικη απόφαση και απορρίφθηκε η αίτηση.

Με το μοναδικό λόγο της αίτησης αναίρεσης ο αναιρεσείων αποδίδει στην προσβαλλομένη την πλημμέλεια εκ του αριθμ. 6 (κατ' εκτίμηση του νοηματικού περιεχομένου του και όχι από τους αριθμούς 1, 10, 11 και 19 του άρθρου 559) του άρθρου 560 του ΚΠολΔ με την αιτίαση, κατ' εκτίμηση όσων αναφέρονται στο αναιρετήριο, ότι το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, με το να δεχτεί ότι αυτός παραβίασε το καθήκον ειλικρινείας που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3869/2010, ως προς τα

εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του, διέλαβε ανεπαρκείς αιτιολογίες. Ως προς το ζήτημα αυτό το ως Εφετείο δικάσαν Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, δέχτηκε ανελέγκτως (άρθρο 561 παρ. 1 του ΚΠολΔ), τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: «Από την επισκόπηση ίου δικογράφου της αίτησης, η οποία κατατέθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου την -2012, ως προκύπτει από την έκθεση κατάθεσης αυτής, προκύπτει ότι ο αιτών αναφέρει στην 2 σελ. αυτής ότι μοναδικό του εισόδημα είναι η σύνταξη του, ποσού 1.356 ευρώ μέχρι τον Νοέμβριο του 2011, και ήδη 1.100 ευρώ. Επίσης, αναφέρει ότι η σύζυγος του μέχρι τον Δεκέμβριο του 2012 (προφανώς εννοεί του 2011, δεδομένου ότι η αίτηση κατατέθηκε την 3-2-2012, ήτοι νωρίτερα από τον Δεκέμβριο του 2012) εργαζόταν ως ελεύθερη επαγγελματίας - οδηγός ΤΑΞΙ με εισοδήματα 650 ευρώ μηνιαίως, ενώ ήδη από την ανωτέρω ημερομηνία, εργάζεται πλέον ελάχιστες ώρες, λόγω προβλημάτων υγείας, αποκομίζοντας το ποσό των 100 μηνιαίως. Ωστόσο, από τα προσκομιζόμενα οικονομικά στοιχεία που αφορούν το έτος 2011, κυρίως δε, από το σχετικό εκκαθαριστικό σημείωμα της εφορίας, σαφώς συνάγεται ότι ο αιτών είχε επιπλέον εισόδημα 1.710 ευρώ από εκμίσθωση ακινήτου (ισόγεια οικεία που βρίσκεται στο Δημοτικό διαμέρισμα Γκούρας του Δήμου Φενεού Κορινθίας), ενώ η σύζυγος του, το άνω έτος, δήλωσε εισόδημα από εμπορικές και γεωργικές επιχειρήσεις ποσού 19.954,97 ευρώ. Επισημαίνεται ότι ο αιτών δεν προέβη σε σχετική διόρθωση της αίτησης ούτε ενώπιον του ακροατηρίου του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, στο οποίο δήλωσε, δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου, ότι δεν είχε αναφέρει τα εισοδήματα της συζύγου στην αίτηση, διότι δεν το έκρινε αναγκαίο, χωρίς ωστόσο και πάλι να τα συμπληρώνει, ενώ δεν τα προσδιορίζει ούτε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Επιπρόσθετα, η δήλωση του ότι δεν αναφέρθηκε στα εισοδήματα της συζύγου διότι δεν

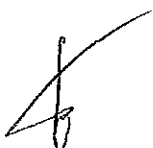
ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
Η Εισπράξη
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

κρίθηκε αναγκαίο, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα αφού, ως προαναφέρθηκε, ο αιτών ρητά στην αίτησή του αναφέρεται στα εισοδήματα της συζύγου του τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των 650 ευρώ (μέχρι τον Δεκέμβριο του 2011) και ακολούθως στο ποσό των 100 ευρώ μηνιαίως, από την εργασία της ως οδηγός ΤΑΞΙ, αποκρύπτοντας το άνω εισόδημα της από εμπορικές και γεωργικές εργασίες. Επισημαίνεται ότι ο αιτών, είχε σαφή υποχρέωση να αναφέρει τα αληθή εισοδήματα της συζύγου στην αίτηση (αρ. 4 παρ. 1 Ν α Ν.3869/2010), καθώς πρόκειται για ικανοποιητικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα, που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της συνεισφοράς του αιτούντος στις οικογενειακές δαπάνες, σε σχέση με την σύζυγο του, και συνακόλουθα και στην ικανότητά του να ανταπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις. Η άνω παράλειψη του αιτούντος να αναφέρει τα παραπάνω εισοδήματα, ήτοι το δικό του εισόδημα προερχόμενο από εκμίσθωση ακινήτου, και τα εισοδήματα της συζύγου του, είναι ουσιώδης, καθώς με την παράλειψη αυτή εμφανίζεται μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων και έτσι δύναται να πετύχει παράνομα μειωμένη ικανοποίηση των πιστωτών του. Η παράλειψη του αυτή, οφείλεται, τουλάχιστον σε βαριά αμέλειά του, αφού ήταν γνώστης των εισοδημάτων αυτών, τα οποία είχε συμπεριλάβει και στην φορολογική του δήλωση. Επισημαίνεται, ότι η άνω ανειλικρινής δήλωση του αιτούντος περί των οικογενειακών του εισοδημάτων δεν δύναται να καλυφθεί από την προσκόμιση των φορολογικών δηλώσεων και εκκαθαριστικών σημειωμάτων της εφορίας ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, τα οποία άλλωστε υποχρεούται να προσκομίσει προκειμένου να κριθεί η αίτηση του. Εξ' άλλου, η υποχρέωση του αιτούντος για ειλικρινή δήλωση των περιουσιακών στοιχείων και εισοδημάτων, υφίσταται καθ' όλο το διάστημα της διαδικασίας ρύθμισης που αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης του άρθρου 4

παρ. 1 αλλά και την περίοδο της ρύθμισης των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του νόμου, συνοδευόμενη και από αντίστοιχη υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος περί της ορθότητας και της πληρότητας των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων του. Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση της προσθέτως παρεμβαίνουσας και εκκαλούσας και ακολούθως και ο αντίστοιχος λόγος έφεσης, περί ανειλικρινούς δηλώσεως, κατ' αρ. 10 Ν 3869/2010, ως ουσιαστικά βάσιμης».

Κρίνοντας όμως έτσι το εν λόγω Δικαστήριο διέλαβε στην απόφασή του, αναφορικά με το κρίσιμο ζήτημα της ανειλικρίνειας της δήλωσης του αιτούντος που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, ανεπαρκείς αιτιολογίες, με συνέπεια να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος για την ορθή ή μη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 3869/2010 που προπαρατέθηκε, την οποία παραβίασε εκ πλαγίου, στερώντας με τον τρόπο αυτόν την απόφασή του από νόμιμη βάση. Ειδικότερα, ενώ κατά τις παραδοχές τις προσβαλλομένης, με βάση εκκαθαριστικό σημείωμα που προσκόμισε ο αιτών, για το έτος 2011 προκύπτουν επιπλέον εισοδήματα 1.710 ευρώ από εκμίσθωση ακινήτου στη Γκούρα Κορινθίας για τον ίδιο και 19.954,97 ευρώ από εμπορικές και γεωργικές επιχειρήσεις για τη σύζυγό του και ο αιτών παρέλειψε να δηλώσει αυτά από βαριά αμέλεια, εν συνεχεία δεν διευκρινίζεται εάν τα ίδια εισοδήματα, ως αποκτηθέντα κατά το έτος 2011, υπήρχαν και κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της ένδικης αίτησης (3-2-2012) και ποια ήταν τα πραγματικά εισοδήματα του αιτούντος και της συζύγου του κατά τον ίδιο χρόνο. Κατά συνέπεια ο μοναδικός λόγος της αίτησης αναίρεσης είναι βάσιμος.

Μετά από αυτά, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει να γίνει δεκτή και να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Ακολούθως, η υπόθεση πρέπει να παραπεμφθεί για περαιτέρω

ΛΕΩΝΙΔΗΣ
Η Εισαγγελέας
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ

εκδίκαση στο ίδιο Δικαστήριο, αφού είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλον Δικαστή, εκτός από εκείνον που δίκασε προηγουμένως (άρθρο 580 παρ. 3 του ΚΠολΔ) και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου που έχει καταθέσει ο αναιρεσείων στον ίδιο (άρθρο 495 παρ. 3 εδάφ. ε' του ΚΠολΔ). Στην παρούσα απόφαση δεν περιλαμβάνεται διάταξη για δικαστικά έξοδα κατά το άρθρο 746 του ΚΠολΔ, έστω και αν πρόκειται για υπόθεση που κρίνεται κατά τους κανόνες της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 εδάφ. β' του ν. 3869/2010), γιατί η δικαστική διαδικασία του εν λόγω νόμου δεν επιτρέπει την εφαρμογή του άρθρου αυτού, καθώς επικρατεί η ειδικότερη ρύθμιση που προβλέπει το άρθρο 8 παρ. 6 εδάφ. β' του πιο πάνω ν. 3869/2010, κατά το οποίο "...Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται", που εφαρμόζεται και στην αναιρετική δίκη (ΑΠ 550/2020, ΑΠ 552/2020).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την /2018 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε ως Εφετείο.

Παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο παραπάνω Δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλον Δικαστή, πλην αυτού που εξέδωσε την εν λόγω απόφαση. Και

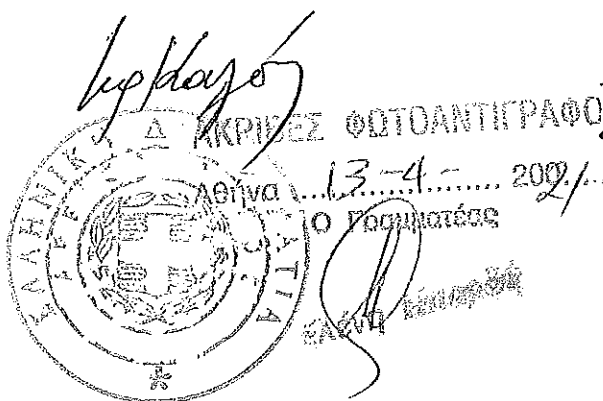
Διατάσσει την επιστροφή στον αναιρεσείοντα του παραβόλου που έχει καταθέσει.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 18 Δεκεμβρίου 2020.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 29 Ιανουαρίου 2021.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια
[Handwritten signature]